

- po trzecie, zasądzenie od EUIPO na rzecz skarżącej zadośćuczynienia w kwocie pozostawionej do uznania sądu;
- po czwarte, obciążenie EUIPO jego własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujący zarzut dotyczący tego, że EUIPO, odmawiając uwzględnienia wniosków złożonych przez skarżącą, narusza ciążący na nim obowiązek staranności, prawo skarżącej do dobrej administracji (art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), art. 35 i 42c regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, art. 11–13 Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej⁽¹⁾ oraz art. 2–3 porozumienia w sprawie siedziby pomiędzy Królestwem Hiszpanii a Unią Europejską dotyczącego EUIPO⁽²⁾.

- Skarżąca podnosi, że EUIPO dopuszcza się powyższych naruszeń poprzez odmowę uwzględnienia wniosków złożonych przez skarżącą, mających na celu upewnienie się, że EUIPO wykorzystuje wszystkie środki faktyczne i prawne względem hiszpańskiego ministerstwa spraw zagranicznych i współpracy w celu zachowania lub przywrócenia całości przywilejów na podstawie regulaminu pracowniczego, Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz porozumienia w sprawie siedziby pomiędzy Królestwem Hiszpanii a Unią Europejską, w szczególności w odniesieniu do wydania karty akredytacyjnej oraz prawa do otrzymania specjalnych tablic rejestracyjnych;
- Skarżąca podnosi, że EUIPO popełniło oczywiste błędy w wykładni między innymi art. 42c regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz naruszyło obowiązek staranności w odniesieniu do przyznania skarżącej urlopu w interesie służby. Skarżąca twierdzi, że przez okres kilku miesięcy EUIPO było błędnie przeświadczone, iż jej zatrudnienie w EUIPO zakończy się wraz z rozpoczęciem urlopu w interesie służby, i na podstawie tego błędnego przeświadczenia podejmowało działania oraz poinformowało hiszpańskie ministerstwo spraw zagranicznych i współpracy;
- Skarżąca twierdzi dalej, że to niesłuszne podejście i zachowanie EUIPO było przyczyną pozbawienia skarżącej przez hiszpańskie ministerstwo spraw zagranicznych jej praw i przywilejów przewidzianych w regulaminie pracowniczym urzędników Unii Europejskiej, Protokole (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz porozumieniu w sprawie siedziby pomiędzy Królestwem Hiszpanii a Unią Europejską. W związku z tym skarżąca uważa, że EUIPO narusza między innymi obowiązek staranności, nie uwzględniając jej wniosku o podjęcie działań względem hiszpańskiego ministerstwa spraw zagranicznych i współpracy oraz oddalając jej wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, C 202, s. 266.

⁽²⁾ Uwaga redakcyjna nieistotna dla wersji polskiej.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2022 r. – Claro/EUIPO – Claranet Europe (Claro)

(Sprawa T-661/22)

(2023/C 7/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Claro SA (São Paulo, Brazylia) (przedstawiciel: adwokat J. Ferreira Sardinha)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Claranet Europe Ltd (St Helier, Jersey)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy w kolorach czerwonym i białym „Claro” – unijny znak towarowy nr 16 172 934

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 sierpnia 2022 r. w sprawie R 1674/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2022 r. – Tavitova/EUIPO – Uccoar (AURUS)

(Sprawa T-662/22)

(2023/C 7/46)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Zalina Tavitova (Batoulieh, Liban) (przedstawiciel: adwokat V. Kojevnikov)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Uccoar (Carcassonne, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „AURUS” – zgłoszenie nr 18 205 163

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 sierpnia 2022 r. w sprawie R 2139/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim dopuszcza ona rejestrację znaku towarowego nr 18 205 163 dla napojów bezalkoholowych z wyłączeniem win bezalkoholowych;